

stemmelsen om $\frac{2}{3}$ reguleringstillæg overalt er forladt, efter indførelsen af det nye pensionsgivende tillæg, at denne nu også fjernes her.

Hele reguleringstillægsordningen er jo fuldstændig omforandret og bestemmelsen om $\frac{2}{3}$ reguleringstillæg til privatbanepensionister fra før 1. april 1946 har da også været forladt, idet der i tiden 1. oktober 1945—1. oktober 1946 er udbetalt halvdelen af den manglende trediedel i reguleringstillægget. Den udbetaling, der for tiden finder sted med $\frac{2}{3}$ af et skønsmæssigt højere reguleringstillæg og inkl. et nu bortfaldet midlertidigt tillæg, er ikke holdbar. Man kan ikke give tilslutning til, at bestemmelsen opretholdes overfor det nye nedsatte reguleringstillæg og må synes, at dette efter ovenfor anførte heller ikke kan være rigtigt. Arbejdernes dyrtidstillæg ajourføres og alders- og invaliderenten ligeledes. Privatbanepensionister fra før 1. april 1946 vil med det desværre stadig stigende udgiftstal blive meget dårlig stillet. Man må heller ikke se bort fra de betydelige beløb, der ved ligestilling med statspensionisterne vil blive sparet i aldersrente.

Derimod er man selvfølgelig klar over, at det, at privatbanepersonalet så godt som altid har betalt højere pensionskassebidrag end statens, samt endvidere i en del år har måttet afgive 3 pct. af grundløn og alderstillæg som bidrag til banernes opretholdelse, ikke kan medføre regulering af selve pensionsbeløbene.

Man håber stærkt, at både det ærede udvalg såvel som trafikministeren vil kunne finde udvej for en retfærdig ligestilling, så meget mere som man er bekendt med, at det ikke er god vilje hertil, der savnes, men kun principielle betænkeligheder, som vi fra organisationernes side absolut ikke mener er tilstede.

Man er fra organisationernes side meget taknemmelig for de udtalelser der er faldet i det høje folketing af hr. Karl Olsen og i det høje landsting af herrerne Jørgen Jørgensen og Gudiksen angående sikringen af de nuværende og fremtidige privatbanepensionisters reguleringstillæg. Dette er naturligt af vital interesse for samtlige privatbanetjenestemænd og pensionister. Ligeledes er vi meget glade for trafikminister Carl Petersens svar til hr. Jørgen Jørgensen i landstinget, idet vi forstår dette således, at det er ministerens mening, at nævnte tillæg skal sikres for pensionisterne, nuværende og fremtidige.

Som de faldne udtalelser giver udtryk for, er vi, næst at bemærke, at vi selvfølgelig er stærkt interesserede i og taknemlige for den vedtagne moderniseringslov for privatbanerne, meget foruroligede af, at banernes fonds, eller meget betydelige beløb herfra, inddrages under nævnte lov og herved, så længe privatbanerne betragtes som aktieselskaber i stedet for som, hvad disse virkelig er, kommunalbaner med statsstøtte, unddrages den sikkerhed, personalet har for deres fremtidige reguleringstillæg som pensionister.

Lovgivningsmagten giver da også udtryk for, at de danske privatbaner indgår som et nødvendigt led i landets transportvæsen. Man så derfor meget gerne, at de private baner, hvad angår såvel reguleringstillæg til pensionister som til udvidelser og forbedringer af bestående anlæg, blev ligestillet med statsbanerne derhen, at reguleringstillæggene blev afholdt over finanslovens § 25, og at der årlig på finansloven blev bevilget beløb til anlægsudgifter på bestående privatbaner, der nu under to verdenskrige har været et uundværligt gode for landets transportbehov og stadig er det. Det forhold, at der af privatbanerne i betydeligt omfang har måttet erlægges stats- og kommuneskat af driftsoverskud og endvidere udbetales udbytte af aktiekapital, finder vi også meget uheldigt for personalet, når følgende tages i betragtning. De fonds, der nu inddrages under moderniseringen, udgør en væsentlig del af privatbaneaktieselskabernes formuer. Skattedepartementet har som bekendt resolveret, at der ikke skulle udredes engangsskat af disse beløb, bl. a. under hensyn til den forpligtelse privatbanerne har til at udrede reguleringstillæg til pensionister.

Man synes derfor, at nævnte forpligtelse forlængst burde have været kapitaliseret og opført i banernes status og regnskaber, forinden udbytte og skat er blevet deklareret og beregnet.

Endelig vil man gerne udtale sin store tilfredshed med at ministeren for offentlige arbejder har taget § 31-pensionisterne med under visse forbehold, som fuldtud anerkendes. Man vil dog gerne påpege, at disse § 31-pensionister, der har voldt såvel pensionskassen som banernes store udgifter til skade for helheden, i vid udstrækning ville være undgået, dersom der på den tid, hvor disse afskedigelser fandt sted, havde været indført den reguleringstillægsudbetaling af statskassen, som nu tilsigtes.